

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

הכנסת אורחים

לודמיר

סמוך לצינן הרב הקדוש רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

| גליין 150 |

חג הסוכות תשפ"ד

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

חג הסוכות

זורח בסוכה - כל האזרח בישראל ישבו בסוכות (ויקרא כג, מב). שמעתי בשם אאזמו"ר רבינו הגדול [שלמה חיים] ב"ע: "כל האזרח" - כל האומר "אזרח" - איך וייל שיינען [-לשון זורח], "יש בו בסוכות", יכולים לקבל קדושת הסוכה. (דברי שלום - קידינוב)

ושמחת בחגך - פעם אחת היה אצל הרה"ק מקוברין צוק"ל אברך אחד, שהיה ראש השנה ויום הכיפורים אצלו בקאברין, ורצה להשאיר להיות גם בחג הסוכות. אך למחרת יום הכיפורים בבוקר אמר הרה"ק לאברך "תקבל פרידת השלום ותסע לביתך היום", אך כאשר האברך הנ"ל חשקה נפשו להיות גם בחג הסוכות לא הראה לפניו כל היום, ובראות אותו בלילה ויאמר לו שוב פעם "סע לביתך על יום טוב", והתנצל לפניו בתירוץ כי אין לו עגלה, ויאמר לו תיסע לבערועז ומשם הלאה, ולמחרת שוב אמר לו הלא צויתך שתקבל פרידת שלום ותסע לביתך, והתחיל להתנצל לפניו כי חושק להיות יום טוב בקאברין. ויאמר אליו: הלא תדע כי בביתנו להסוכה אומרים אנחנו "עולו אושפיזין עילאין קדישין, ליעול אברהם יצחק ויעקב וכו'", ומסתמא כשאנו אומרים כן מסתמא נמצאים המה, על כן אין ברצוני שתשב אתה עם המרה שחורה שלך על פניך אז בסוכתינו...

(אמרות משה)

ולקחתם לכם - הרה"צ ר' שלום מקמינקא צוק"ל היה אצל הרה"ק מבעלזא צוק"ל בשעה שבירך על נטילת לולב, וראה שעומד באויר, ולאח"כ כשדיבר אתו ושאל אותו על זה, אמר לו: כתיב ולקחתם לכם, כי בעת עשיית מצוה זו צריכים לקחת את הילכם, שגם בעצמו יהיה נלקח ומוגבה בשעת נטילת הלולב.

(כתבי הרה"צ ר' מנשה הכהן רזנפלד ז"ל)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

אמירת 'אני מאמין' בשמחת תורה

סיפר לי איש אחד מווענגריאב נכד רבי מרדכי מלעכוויצער, שרבי שלמה קארלינער בעת שאמר אני מאמין בליל שמחת תורה קודם אתה הראת לפני העמוד, אמר: "אני מאמין" - איך גלייב, מיט וואס פאר אמונה - "אמונה שלימה". וואס מיינט מען "באמונה שלימה" - אז אפילו מען זאל מיר אראפ נעמין דעם קאפ מיט דיא פיס, גלייב איך! "שהבורא יתברך שמו אינו גוף ולא ישיגוהו משיגי הגוף" - דיא בעלי תאווה. [-אני מאמין - באיזו אמונה? - באמונה שלימה. מה הכוונה באמונה שלימה? כי אפילו אם יקטעו לי את הראש עם הרגליים, אני מאמין, שהבורא יתברך שמו אינו גוף, ולא ישיגוהו אלו שהם משיגי הגוף - בעלי התאוה].

(רשימות הרה"ק רבי יחזקאל משה מקאזניץ צוק"ל, קובץ בית אהרן וישראל)

עיטורי קדוש

אני מאמין

מנהג אמירת "אני מאמין" ותרומתו לאידיש, נהוג עד עצם היום, בחצרות הק' ההולכים לאורו של רבינו. וכן מובא בספר דברי אהרן "מנהגי קארלין" (עמוד רל): "בשמחת תורה בבוקר אחר חזרת הש"ץ, מעמידים את הנערים על השולחנות ואחד אומר לפניהם אני מאמין, ומתרגם כל תיבה בלשון אשכנז, והקהל והנערים עונים אחר כל עיקר מה"י עיקרים אמת. בקארלין היו מתרגמים "שכל התורה" - תורה שבכתב ותורה שבעל פה, תורת הרשב"י והאר"י, תורת הבעש"ט ותלמידיו הק' ותלמידי תלמידיו עד רבנו זה "המצויה עתה בידינו" וכו'.

אף אצל חסידי סלונים נשתיר המנהג בחלקו, שהחזן אומר את עיקרי אני מאמין [אך ללא תרגומו לאידיש]. וככל הנראה שרבינו הנהיג מנהג זה.

מנהגי הצדיקים

כך מתואר מנהגו של הרה"ק רבי מרדכי מלעכוויטש צוק"ל תלמיד רבינו:

"הרב [הרה"ק מלעכוויטש] בשמחת תורה כשעמד אצל העמוד לש"ץ, היה מנהגו לומר אני מאמין על טייטש כל תיבה, והנוסח היה (וכן הי' בקודינוב) אני (איך איד) מאמין (גלייב) וכו'. והיה איש אחד עומד אצל הפתח עם ילד, ורצה לילך כי לא היה מהחסידיים, וצעק הילד בקול, אני רוצה לילך להאיד שצועק, עד ששמע הלעכוויצער קול הילד, ורמז שיובילוהו אליו ואמר אמת איך בין א איד", (כתבי ר"י שו"ב, כתב יד, אות תקל"ב).

במנהגי הרה"ק בעל הבית אהרן מקארלין

אתה הראת - אמונה

אפשר להסמך מנהג זה מה שמובא בספרים הקדושים כי עבודתם הקדושה של בני ישראל בימי הרחמים והסליחות, חודש אלול, ימי ראש השנה, תקיעת שופר, עשרת ימי תשובה, יום כיפור, סוכות, והושענא רבה - כל אלו הם הכנה לאמירת והזכרה של "אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו". ולכן, ביום שמחת תורה שנמצאים אחרי כל העבודה של הימים נוראים והגיעו כבר לדרגה של "אתה הראת", מובן אפוא כי הזמן גרמא לומר את הי"ג עיקרי "אני מאמין" להשריש את האמונה בלב.

הצינן של הקדוש הזה - הוא ממש כמו שעומדים לפני בחיים חיותו (הרה"ק ר' אשר מטטאלין)

מתקשרים לצדיק רבי שלמה מקארלין, ונושעים כבחייהם חיותו

מגוון אפשרות לשותפות בפעילויות הצדיק

הפצת מעיינות הצדיק • קירוב רחוקים בעיירת הצדיק • הכנסת אורחים בעירו של הצדיק

התקשרו עכשיו למרכז לודמיר - 04-30-10-900 | בעמדות נדרים פלוס' על שם 'לודמיר'

שילחו קוויטל לצדיק לברכה וישועה בכל העניינים

תמלון אולס

בית רבינו ימקוה טהר • בית הכנסת קאווע שטיבל

הצינן הקדוש על הצינן הקדוש הזה הוא ממש כמו שעומדים לפני בחיים חיותו

עמי במחיצתי, בזכות ולא בחסד

משראה הצדיק כי איתן היהודי בסירובו, הנמיך את קולו והמתיק סוד על אחניו של ההלך, וכה אמר לו:
 "אם תסכים להישאר כאן לחג הסוכות, מבטיח אני לך כי תהיה אתי במחיצתי בגן עדן!"
 להבטחה זו כבר לא יכול היה היהודי לסרב, ועל אחר הנהן בהסכמה גמורה.
 הבשורה הטובה נפוצה חיש מהר, והעיר בארדיטשוב צהלה ושמחה.

ליל יו"ט ראשון של סוכות. המוני בני ברדיטשוב יצאים את בית הכנסת לאחר תפילת החג ושמים פניהם לעבר סוכותיהם ברוב שמחה.
 האורח הדגול מזכה העיר כולה במצות האתרוג, עמד בבית הכנסת והמתין להזמנה המתבקשת מעם בני המקום, לארחו בסוכתם לסעודה וללינה בכבוד רב. אולם מה מאוד הופתע הלה להיווכח כי איש אינו פונה אליו.
 הדקות נקפו, איש איש פונה לביתו ולמשפחתו. לא נותר ליהודי אלא לבקש בעצמו מאחיו היהודים להתארח בצל סוכתם. אלא שאז נחרד כי איש אינו מסכים להכניסו לצל קורתו. בצערו כי רב ובתמהונו, ביקש והתחנן ואף דרש ותבע במפגיע, אך כל זה היה ללא הועיל.

רק לאחר זמן רב של התרוצצות בין הסוכות, התגנבה לאוזנו כי החרם שהוטל עליו הוא בציוויו הישיר של רבי לוי יצחק רב העיר הנערץ.
 מבלבל ומיואש רץ בעל האתרוג אל הצדיק רבי לוי יצחק, וכשדמעות בעיניו קבל זעק בפני הצדיק על מה ולמה נגזר עליו כזאת.
 וכה אמר לו הרבי הקדוש: "רק באם תואיל לוותר על הבטחתי אליך שתשהה עמי במחיצתי בגן עדן, אדאג לכך שיארחו אותך בכל הכבוד הראוי."
 התנאי שהציג רבי לוי יצחק בפניו בלבד את היהודי עוד יותר, והוא החל כוחך בדעתו. הניסיון שהועמד בפניו היה גדול ביותר; האם כדאי לו לוותר על הבטחה נכספת שכזו להיות במחיצתו של הצדיק בגן עדן, וזאת בשביל קיום מצות סוכה תמורת זאת; או שכדאי לו לשלם את המחיר הגבוה של אי קיום מצות סוכה, בשביל ההבטחה הנכספת והנדידה.

לאחר דקה ממושכת היתה החלטתו של בעל האתרוג ברורה. הוא קרא בעוז ובנחרצות:

"רבי! בשום מחיר שבעולם לא אוותר על מצות ישיבת סוכה!"

נהרו פניו מלאות הרחמים של הצדיק מבארדיטשוב סניגורן של ישראל, והוא גם לו לאותו יהודי יקר: "עתה, משויתרת על הבטחתי, הריני חוזר ומבטיח לך את הבטחתי. שכן כל מה שרציית היה שתזכה בחלקך בעולם הבא עמי במחיצתי בזכות ולא בחסד, וכיון שגילית מסירות נפש כה רבה בשביל קיום מצות ה', הרווחת את חלקך בנקיות ובזכות גמורה, ביושר ובלכתחילה שבלכתחילה, ומעתה נתון לך הדבר כדת וכדין..."

לכבוד חג הסוכות ולרגל הילולת רבינו ר' לוי יצחק ב"ר מאיר בן שרה סאשא, סגורן של ישראל, ירעו וידידו של רבינו שלמה - נלב"ע כ"ה תשרי תק"ע - זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

ערב חג הסוכות בעיר בארדיטשוב. התכונה רבה, מהלומות פטישים נישאים ועולים עם חריקת גרירת דפנות וקרשים, רישורשם של שלשלאות נייר סגסוגיות לקישוט קירות הסוכה בפאר ובהדר, ושאר מיני קישוטים משובבי עין.

לולבים הדסים וערבות כבר מצאו את דרכם בארדיטשובה, ונשמרים היטב למען יוכלו הרבים לברך עליהם ולנענעם לפני ה'. אולם אתרוג עדיין לא היה בנמצא בכל העיר. אפילו זקניה של בארדיטשוב לא זכרו מחסור כזה באתרוגים. אם אתרוג אינו, הרי שבלעדיו אי אפשר לקיים את מצות ארבעת המינים הקדושים בחג הסוכות.

עגנת כאב כיסתה את פניו הטהורות של הרבי הקדוש רבי לוי יצחק בן שרה סאשא מבארדיטשוב זיע"א. ידועה היא חיבתו העזה לכל דבר מצוה, ובפרט התלהבותו המתפרצת ועולה בעת אשר זוכה הוא להחזיק במו ידיו את ארבעת המינים ולנענעם כמצות בוראו. מסופר, כי בשנה אחת לא הצליח לעצום עין על מיטתו כל הלילה הראשון של חג הסוכות, והנה אך הגיעה השעה בה ניתן כבר לקיים את מצות הנענועים, אך חל המקווה וטבל, ומיד מיזר בצעדים נמרצים ובהתרגשות רבה אל הארון בו מונחים היו המינים האגודים כשהוא מושיט את שתי ידיו לעברם בחיבה ובהשתוקקות. אלא שאז התנפצה זגוגית הארון השקופה, שהצדיק ברוב להטו לא הבחין בה. וכך היו ידיו זבות דם של מצוה מן הזכויות שהתעופפו לכל עבר ושרטו את ידיו הקדושות.

נחזור לאותה שנה בה לא היו אתרוגים בבארדיטשוב. רבי לוי יצחק שלח שליחים לכל הישובים והעיירות שבסביבה, וצויה עליהם לחפש ולקנות אתרוג בכל מחיר. אולם גם לאחר כל המאמצים והחיפושים, העלו השליחים חרס בידם ושוב בידיים ריקות.

בשומעו זאת, ביקש אותם רבי לוי יצחק שיארכו ליהודים עוברי דרכים, ואם ימצא אצל מישהו אתרוג, ישדלו אותו למוכרו בדמים מרובים, או לפחות להסכים ולשהות בחג הסוכות בבארדיטשוב, ולזכות את בני העיר במצוה הקדושה של ארבעת המינים. ואכן, באחד הימים מצאו השליחים יהודי עובר אורח, שעשה את דרכו לעבר ביתו ומשפחתו אחרי נדודים רבים, וברשותו היה אתרוג מהודר ביותר יחד עם לולב והדסים וערבות.

השליחים שאלו את היהודי אם הוא מוכן למכור להם את אתרוגו, בהדגישם כי לא יעמדו על המקח אלא ישלמו לו כמה שרק יבקש. אך היהודי סירב בכל תוקף, באומרו כי האתרוג נקנה על ידו עבור עצמו, הוא השיג אותו לאחר מאמצים מרובים והוא אינו עומד כלל למכירה.

בלית ברירה הפצירו בו השליחים שיואיל לפחות לעשות את חג הסוכות בעירם, והוא יזכה לכבוד מלכים ושרים, כמי שמזכה את כל העיר במצוה הגדולה. אולם היהודי השיב להם כי אין באפשרותו להיענות לבקשתם, באשר לא היה בביתו זה זמן רב, ועו רצונו בלבול את החג בקרבת משפחתו הממתינה עליו בכליון עיניים.

כאשר כלו כל הקיצין, הצליחו השליחים רק לשכנע את היהודי שכאשר יעבור על יד העיר, יסכים להיכנס לזמן קצר אצל הצדיק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב.

כך אכן היה ואותו יהודי נכנס לביתו של הצדיק. רבי לוי יצחק קיבלו בשמחה ובסבר פנים יפות, וניסה להשפיע עליו ולדבר על ליבו שיישאר לחוג את הסוכות בעירם.

ילדי רבינו שלמה

חידת השבוע

חידה: היכן רמוז ענין חבלי משיח בפרשת האזינו?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחגג לקו לודמיר 02-3011122

להכנס לשלוחות הילדים - שלוחה מספר 0

ולפעל לפי ההוראות. בין הפותרים נכונה תגורל זכות רכישת ספרים.

את התשובה יש לשלח עד ליום ראשון פרשת בראשית

שמות הזוכים לשבוע זה, יפרסמו אי"ה בעלון של פרשת נח.

אוצרות ומשגים

הערה ברדיטשוב שם פהן עד סוף ימיו ועל שמה נקרא לדורות.

צדיקים אמרו שעצם הנקרת שמו הקדוש מסגל לעורר רחמים רבים משמים. פן ידוע על ה'קפץ חיים' מראדיון, שעל אף שלא נמנה על עדת החסידים - בקש משנים מתלמידי ישיבתו שהיו נכדיו של רבי לוי יצחק, שישארו בבית מדךשו להתפלל עמו ביום ראש השנה, כי קפץ הוא בזכותו של סגורן של ישראל.
 חידה: איך זכה האורח לבסוף לברכת הצדיק להיות עמו במחיצתו בגן עדן?

סגורן של ישראל

ביום כ"ה בתשרי תחול הלולת רבי לוי יצחק מבארדיטשוב, הידוע בפנאי סגורן של ישראל, זאת הודות לאהבת ישראל האדירה שלו ודרכו המיוחדת - ללמד זכות על כל יהודי, גם על חוטא ופושע, ולסגור עליו לפני הבו"א.
 רבי לוי יצחק התקרב לחסידותו על ידי הרבי הקדוש רבי שמעלקא מניקלשבורג, והיה רעו הקרוב של רבינו שלמה מקארלין. הפך כגאון אדיר בתורה הקדושה בנגלה ובנסתר, ושמש כראש ישיבה וכרב עיר בכמה עירות, ביניהן

אוהל הישוועות

ישועות בצל רבינו
בלודמיר כבחים חיותו

הכל פתוח

קלה המטוס שלנו ממריא, ואילו במעבר הבידוק משתרך תור ארוך של רכבים שקצהו לא נראה באופק. הנהג הגוי מודיע לנו ביובש שזמן ההמתנה משוער לעשר שעות...

אך ליבנו לא נפל בקרבנו. הבטחנו על אתר סכום נאה לבית הכנסת אורחים לודמיר, והנה כחלוף רגע אחד בלבד, יצא חייל מעמדת הבידוק ובא בדין ודברים עם רכב

רכבים ממתינים במעבר הגבול לודמיר. מראה אופייני.

נוסף של משתתפי ההילולא, במהלך הדין ורשר שטר ירקק והוטמן היטב בכיסו של החייל, ולפתע... שביל חדש מיוחד נסלל בין מאות הממתנים... וכך הגענו בשעה היעודה וישבנו על מקומנו במטוס השממה נשאנו עינינו בוהדיה לבורא הרחמן ולעבדו רבינו שלמה.

כה מספרים לנו ידידינו "ר' מבית שמש, י" ש' מבית, וי' ס' מירושלים, שלושתם ממשתתפי ההילולא רבא כ"ב תמוז תשפ"ג: יצאנו שלושתנו בצוותא למסע קודש, לפקוד את משכן הישוועות של רבינו הקדוש בלודמיר.
 בתחילה חשבנו לעלות לאוהלי צדיקים נוספים, אולם לבסוף נמלכנו להקדים ולבוא לחלות את פני רבינו שלמה. וכך שמנו פעמינו בשעת בוקר מוקדמת לעבר לודמיר, בבוקרו של יום כ"א תמוז, יום לפני ההילולא.

בעודנו נוסעים, והררנו כמה זמן ייקח לנו להמתין במעבר לודמיר, העמנו תדיר בדרי המקום הרבים החוצים מהכא להתם. לעיתים עלולים להמתין במקום עשר שעות (!), ולא ידענו מה יהיה חלקנו עתה. קראנו בקול ובאמונה איתנה כי בזכות רבינו הקדוש תצלה דרכנו ונבואה לודמירה במהרה ובנקל.
 הגענו למעבר מדיקה, והנה הפלא ופלא, הדרך ריקה ופנויה! אף לא רכב אחד עמד במחסום הבידוק!

אך לא רק בכניסתנו ראינו ניסים גלויים, אלא גם ביציאתנו: היתה זו שעת ליל מאוחרת של מוצאי ההילולא. בעוד שעה

רוצים ישועות? התקשרו עכשיו ל- 04-30-10-900 ושילחו קוויטל לצדיק.